

ΤΙΘΑ
ΠΙΝΟΤΑΝ
ΑΝ

ΕΙ
ΡΗ
ΝΗ
ΚΑ
ΡΑ
ΧΑ
ΝΙΑ

CA
RO
LI
NA
LE
VA
DY

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
UNIVERSITY OF WEST ATTICA

ΤΙΘΑ
ΓΙΝΟΤΑΝ
ΑΝ

Τμήμα Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας
Κατεύθυνση: Γραφιστική

Πτυχιακή Εργασία 2022
Τίτλος: Τι Θα Γινόταν Αν

Ειρήνη Καραχάλια (12073)
Επιβλέπωντας καθηγητής: Δημήτρης Χρηστίδης

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ/ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η κάτωθι υπογεγραμμένη **ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΡΑΧΑΛΙΑ** του **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**, με αριθμό μητρώου **12073**, φοιτήτρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της **Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών & Πολιτισμού**, του **Τμήματος Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας**, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

Η Δηλούσα

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΡΑΧΑΛΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
UNIVERSITY OF WEST ATTICA

**ΜΕΛΗ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ**

ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΗΞΕΡΑ ΗΤΑΝ ΠΩΣ
Ο ΥΓΝΟΣ ΔΕΝ ΕΡΧΟΤΑΝ ΓΙΑ
ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΜΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΝ
ΟΛΟΕΝΑ ΚΑΙ ΠΙΟ ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ.

ΤΙΣ ΦΟΒΟΜΟΥΝ.
ΗΤΑΝ Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΟΥ ΚΟΛΑΣΗ.

ΑΥΤΟ ΗΤΑΝ Η ΖΩΗ ΜΟΥ.

ΩΡΕΣ, ΜΕΡΕΣ, ΧΡΟΝΙΑ...
ΔΕΝ ΜΕΤΡΟΥΣΑ ΠΛΕΟΝ.

ΔΕ ΒΙΑΣΤΗΚΑ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΣΩ,
ΟΜΩΣ ΕΖΗΣΑ ΜΙΑ ΓΡΗΓΟΡΗ ΖΩΗ.

ΕΡΩΤΑΣ, ΒΙΑ, ΘΛΙΨΗ, ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΜΙΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΒΑΡΙΑ
ΣΤΙΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΜΟΥ ΑΚΟΜΑ ΠΛΑΤΕΣ.

ΤΟΣΕΣ ΛΕΞΕΙΣ ΟΥΡΛΙΑΖΟΥΝ ΜΕΣΑ ΜΟΥ.

ΠΟΝΟΣ ΚΑΙ ΚΛΑΙΟ ΜΑ
ΜΟΝΟ ΤΟ ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΜΟΥ ΤΟ ΞΕΡΕΙ.
ΦΡΟΝΤΙΣΑ ΓΙ'ΑΥΤΟ.

Η ΠΙΚΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΗΤΑΝ ΠΩΣ
ΗΜΟΥΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΗ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΜΟΥ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ.

ΜΕ ΜΙΣΟΥΣΑ...
ΜΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΝΑ ΑΠΟΔΡΑΣΩ.

ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΠΟΤΕ ΝΑ ΞΕΧΑΣΩ
ΟΛΑ ΟΣΑ ΒΙΩΣΑ.

ΑΛΛΩΣΤΕ,
ΟΙ ΦΩΝΕΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΜΟΥ,
ΜΟΥ ΤΑ ΨΥΘΙΡΙΖΑΝ ΟΛΑ ΞΑΝΑ ΚΑΙ ΞΑΝΑ.

Ο ΠΟΝΟΣ
ΗΤΑΝ ΑΒΑΣΤΑΧΤΟΣ.
ΔΕΝ ΗΞΕΡΑ ΠΙΑ ΑΝ Η ΒΙΑ
ΕΔΕΡΝΕ ΤΟ ΚΟΡΜΙ
Η ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ.

ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ...
ΨΥΧΡΑ ΚΑΙ ΚΑΚΙΑΣΜΕΝΑ.
ΟΠΩΣ ΤΑ ΗΞΕΡΑ ΠΑΝΤΑ.

ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΒΡΑΔΥ
ΕΜΑΘΑ ΤΑ ΟΡΙΑ ΜΟΥ...
ΟΠΩΣ ΕΠΙΣΗΣ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ
ΤΡΟΜΑΧΤΙΚΟ ΤΕΡΑΣ
ΠΟΥ ΕΚΡΥΒΑ ΜΕΣΑ ΜΟΥ...

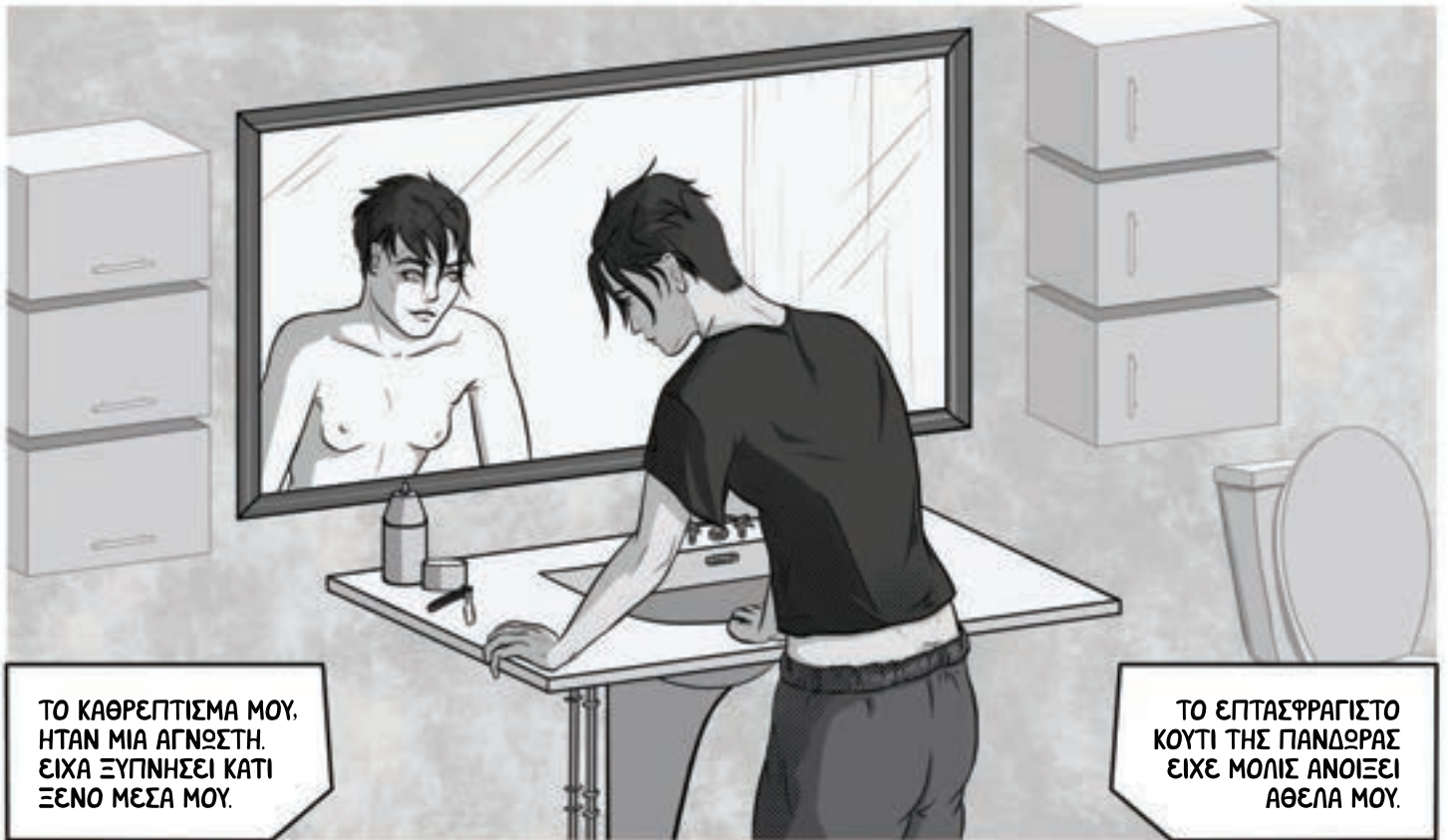
ΘΟΛΩΣΑ

ΟΥΡΛΙΑΞΑ

ΕΧΑΣΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ.

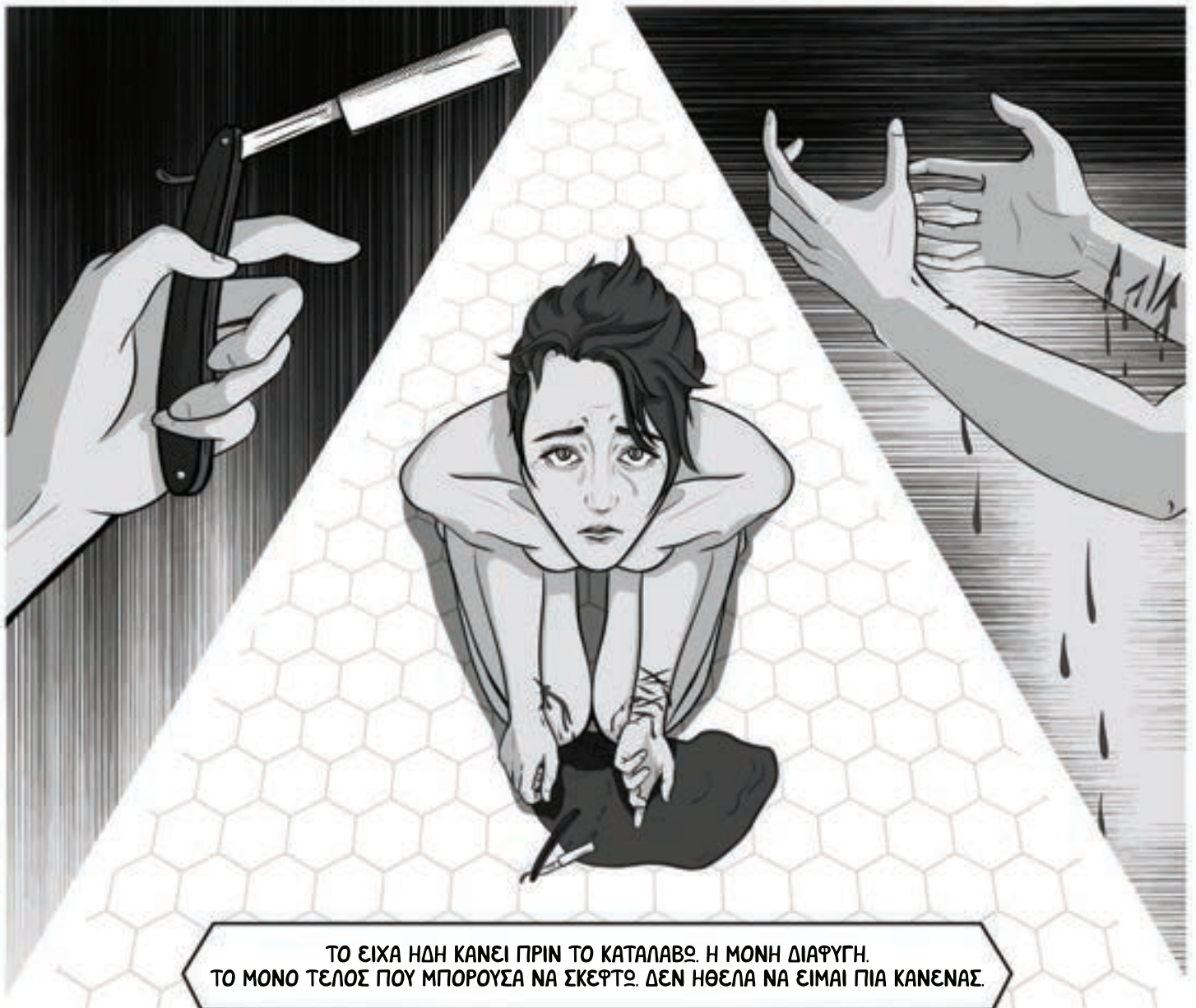

ΘΕΞ ΜΟΥ!
ΤΙ ΠΗΓΑ ΚΑΙ ΕΚΑΝΑ;

ΤΟ ΚΑΘΡΕΠΤΙΣΜΑ ΜΟΥ,
ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗ.
ΕΙΧΑ ΞΥΠΝΗΣΕΙ ΚΑΤΙ
ΞΕΝΟ ΜΕΣΑ ΜΟΥ.

ΤΟ ΕΠΤΑΣΦΡΑΓΙΣΤΟ
ΚΟΥΤΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ
ΕΙΧΕ ΜΟΛΙΣ ΑΝΟΙΞΕΙ
ΑΘΕΛΑ ΜΟΥ.

ΤΟ ΕΙΧΑ ΗΔΗ ΚΑΝΕΙ ΠΡΙΝ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΩ. Η ΜΟΝΗ ΔΙΑΦΥΓΗ.
ΤΟ ΜΟΝΟ ΤΕΛΟΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΝΑ ΣΚΕΦΤΩ. ΔΕΝ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΠΙΑ ΚΑΝΕΝΑΣ.

ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΜΟΥ, Η ΓΝΩΡΙΜΗ ΑΒΥΣΣΟΣ,
ΜΕ ΚΑΛΟΣΟΡΙΣΕ ΞΑΝΑ ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΗΣ.
ΕΚΑΝΑ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΩ ΜΑ
ΔΕΝ ΜΟΥ ΕΙΧΕ ΜΕΙΝΕΙ ΣΤΑΛΑ ΔΥΝΑΜΗΣ.
ΤΟ ΤΡΟΜΑΧΤΙΚΟ ΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΜΥΑΛΟΥ ΜΟΥ
ΜΕ ΕΙΧΕ ΑΡΠΑΞΕΙ ΚΑΙ ΑΦΕΘΗΚΑ.
ΗΤΑΝ Η ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΕΝΙΩΣΑ ΓΑΛΗΝΗ.

ΟΣΤΕ,
ΕΤΣΙ ΕΙΝΑΙ...

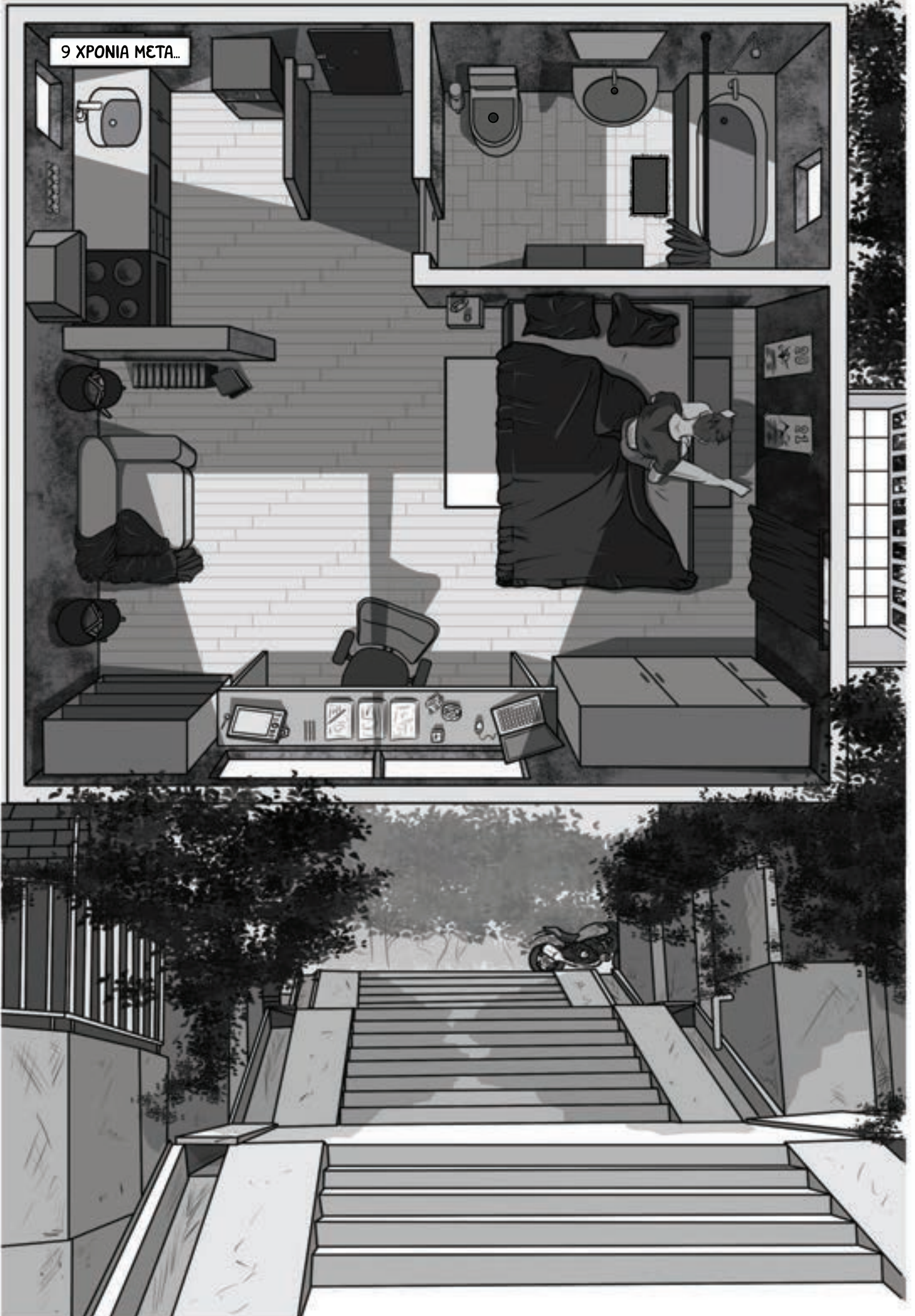
ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΗΡΘΕ.

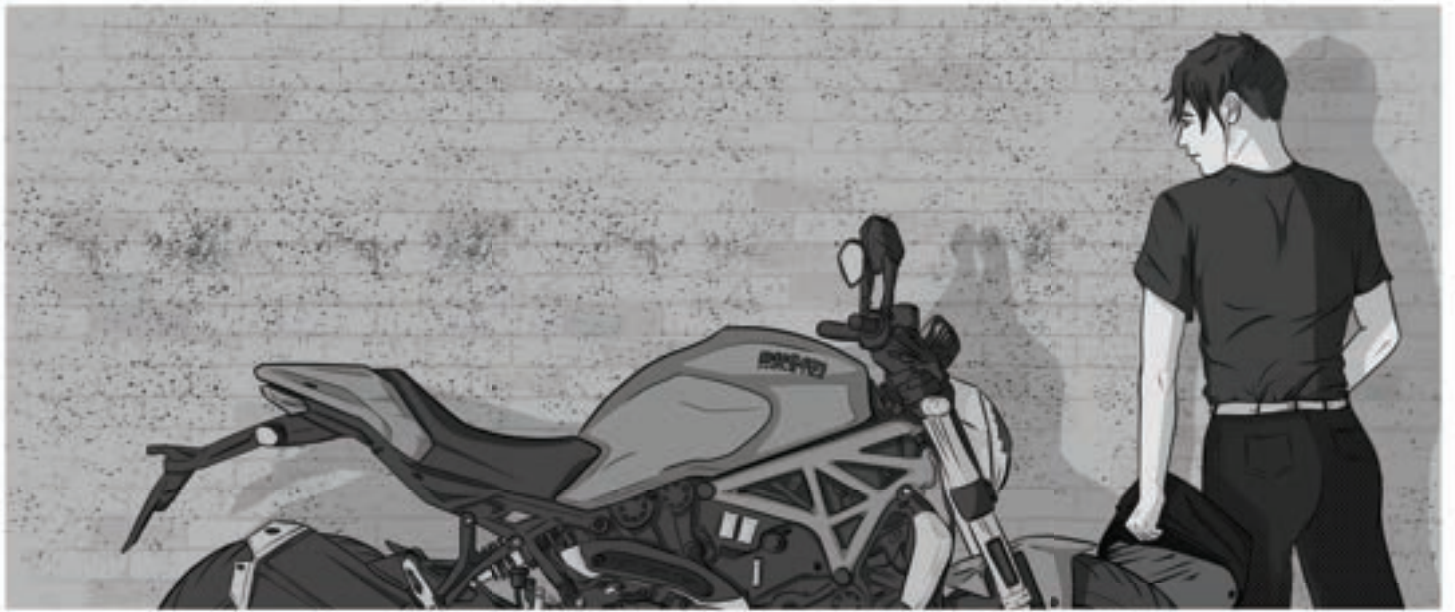
ΣΥΝΕΧΙΣΑ ΝΑ ΥΠΑΡΧΩ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΝΑ ΥΠΑΡΧΩ...
ΕΠΡΕΠΕ ΠΛΕΟΝ ΝΑ ΖΩ ΜΕ
ΤΙΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ
ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΜΟΥ.

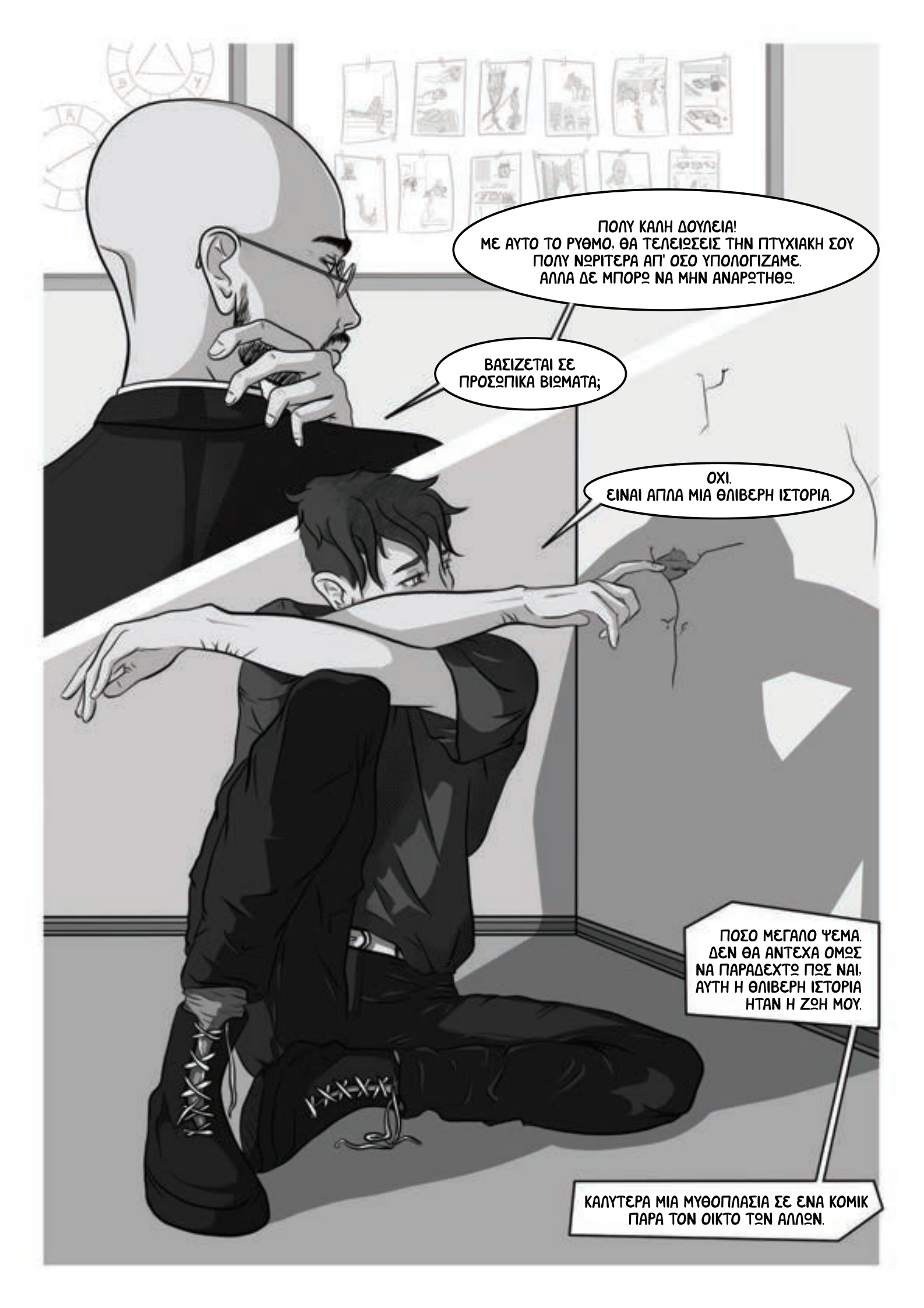
ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΓΑΛΗΝΗΣ
ΔΕΝ ΤΟ ΕΝΙΩΣΑ ΞΑΝΑ
ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ
ΠΟΥ ΑΝΟΙΞΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ
ΣΕ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ...

ΑΥΤΟ ΗΤΑΝ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ...

9 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ...

ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ ΔΟΥΛΕΙΑ!
ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΡΥΘΜΟ, ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΝ ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΣΟΥ
ΠΟΛΥ ΝΩΡΙΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΣΟ ΥΠΟΛΟΓΙΖΑΜΕ.
ΑΛΛΑ ΔΕ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΜΗΝ ΑΝΑΡΩΤΗΘΩ.

ΒΑΣΙΖΕΤΑΙ ΣΕ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΒΙΩΜΑΤΑ;

ΟΧΙ.
ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ ΜΙΑ ΘΛΙΒΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ΠΟΣΟ ΜΕΓΑΛΟ ΨΕΜΑ.
ΔΕΝ ΘΑ ΑΝΤΕΧΑ ΟΜΩΣ
ΝΑ ΠΑΡΑΔΕΧΤΩ ΠΩΣ ΝΑΙ.
ΑΥΤΗ Η ΘΛΙΒΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΗΤΑΝ Η ΖΩΗ ΜΟΥ.

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΜΙΑ ΜΥΘΟΠΛΑΣΙΑ ΣΕ ΕΝΑ ΚΟΜΙΚ
ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΟΙΚΤΟ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ.

13:52

Πάμε στο JovyCafe... Έχει happy hour! Έλα!!! XXX

13:17

Αχχ τέλεια! Καλά να περάσετε!

13:25

Έλα κι εσύ! Έχουμε τόσο καιρό να σε δωόμε.. Χ(

13:28

Έχω να τελειώσω την πτυχιακή μου... πονάει και λίγο η κοιλιά μου... την επόμενη φορά, σίγουρα!

13:34

όλο έτσι λες.. πφ.. καλά.

13:50

13:52

συγγνώμη..

Βαθάντση

ΑΥΤΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΜΟΥ.
ΤΟ ΨΕΥΤΙΚΑ ΞΕΓΝΟΙΑΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟ ΜΟΥ ΚΑΙ ΜΙΑ ΣΥΓΝΩΜΗ.
ΠΡΟΤΙΜΟΥΣΑ ΤΙΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΤΩ
ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΟΥ, ΧΩΡΙΣ ΦΙΛΟΥΣ, ΧΩΡΙΣ ΑΓΑΠΗ,
ΠΑΡΑ ΝΑ ΜΕ ΒΛΕΠΟΥΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΜΕ ΚΛΑΜΕΝΑ ΜΑΤΙΑ ΚΑΙ
ΕΝΑΝ ΤΡΟΜΑΓΜΕΝΟ ΔΑΙΜΟΝΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ.

ΓΙΑΤΙ ΟΠΟΤΕ ΗΜΟΥΝ ΜΟΝΗ ΜΟΥ.
Ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ ΕΒΡΙΣΚΕ ΠΑΝΤΑ ΤΡΟΠΟΥΣ ΝΑ ΜΕ ΒΑΣΑΝΙΖΕΙ.

ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΦΗΝΑ.
ΕΦΤΑΣΑ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΩ ΠΡΟΣ ΜΟΥ ΑΞΙΖΕΙ.

ΕΝΑΣ ΦΟΒΟΣ ΟΜΩΣ ΜΕ ΕΠΝΙΓΕ.

Ο ΥΠΝΟΣ.

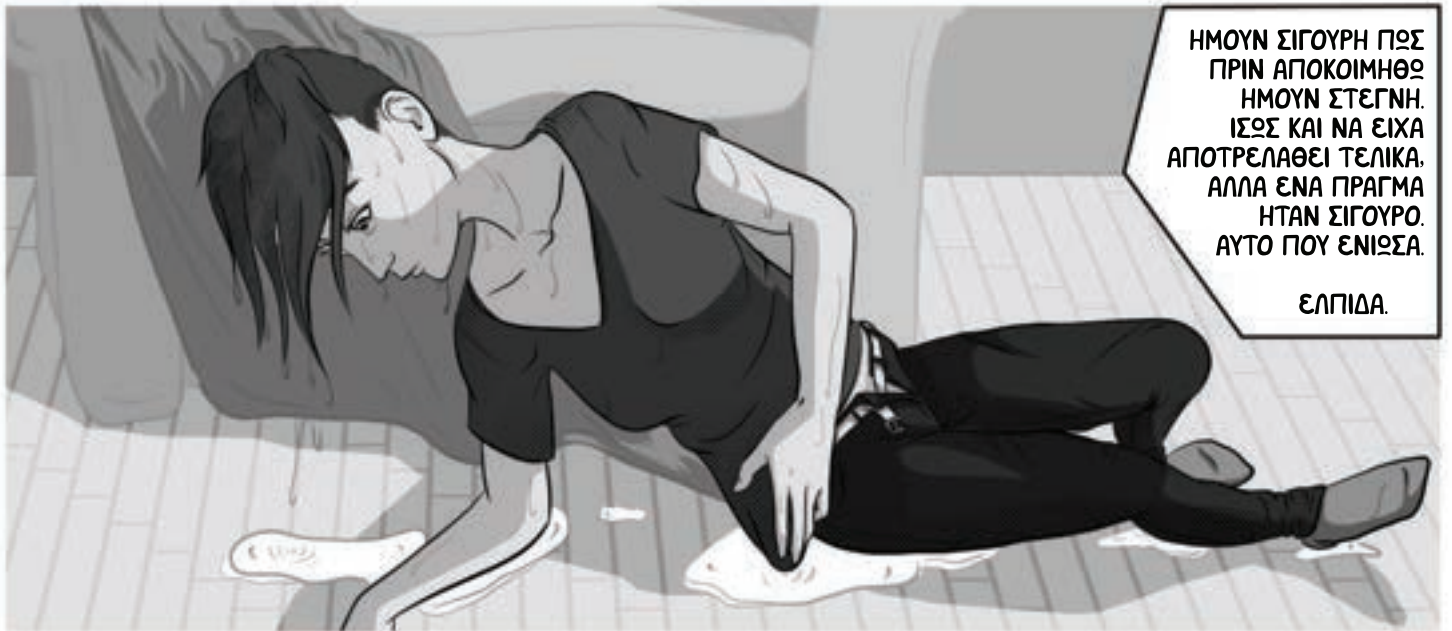
Η ΠΙΟ ΕΥΛΩΣΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΜΟΥ ΠΟΥ ΖΟΥΣΑ ΞΑΝΑ
ΤΙΣ ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΜΟΥ...

ΣΥΝΗΘΟΣ,
ΑΝΑΒΙΩΝΑ ΚΑΘΕ ΑΠΟΠΕΙΡΑ
ΠΟΥ ΕΙΧΑ ΚΑΝΕΙ.
ΟΠΩΣ ΤΟΤΕ,
ΣΕ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΒΡΟΧΕΡΗ ΤΑΡΑΤΣΑ.

ΚΑΤΙ ΟΜΩΣ ΣΥΝΕΒΗ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΧΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΕΙ.

ΗΜΟΥΝ ΣΙΓΟΥΡΗ ΠΟΣ
ΠΡΙΝ ΑΠΟΚΟΙΜΗΘΩ
ΗΜΟΥΝ ΣΤΕΓΝΗ.
ΙΣΟΣ ΚΑΙ ΝΑ ΕΙΧΑ
ΑΠΟΤΡΕΛΑΘΕΙ ΤΕΛΙΚΑ.
ΑΛΛΑ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ
ΗΤΑΝ ΣΙΓΟΥΡΟ.
ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΝΙΩΣΑ.

ΕΛΠΙΔΑ.

ΜΙΑ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΗ ΚΙΝΗΤΗΡΙΟΣ ΔΥΝΑΜΗ.
ΚΑΙ ΑΝ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΝΑ Τ' ΑΛΛΑΞΩ ΟΛΑ;
ΚΑΙ ΑΝ ΥΠΗΡΧΕ ΟΝΤΟΣ ΤΡΟΠΟΣ
ΝΑ ΑΛΛΑΞΩ ΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ;
ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΝΕΡΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ
ΑΛΛΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΜΟΥ.

ΑΝ ΥΠΗΡΧΕ ΑΠΑΝΤΗΣΗ, ΜΟΝΟ ΣΕ ΕΝΑ ΜΕΡΟΣ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΝΑ ΤΗΝ ΒΡΩ:
ΣΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΟΥ.

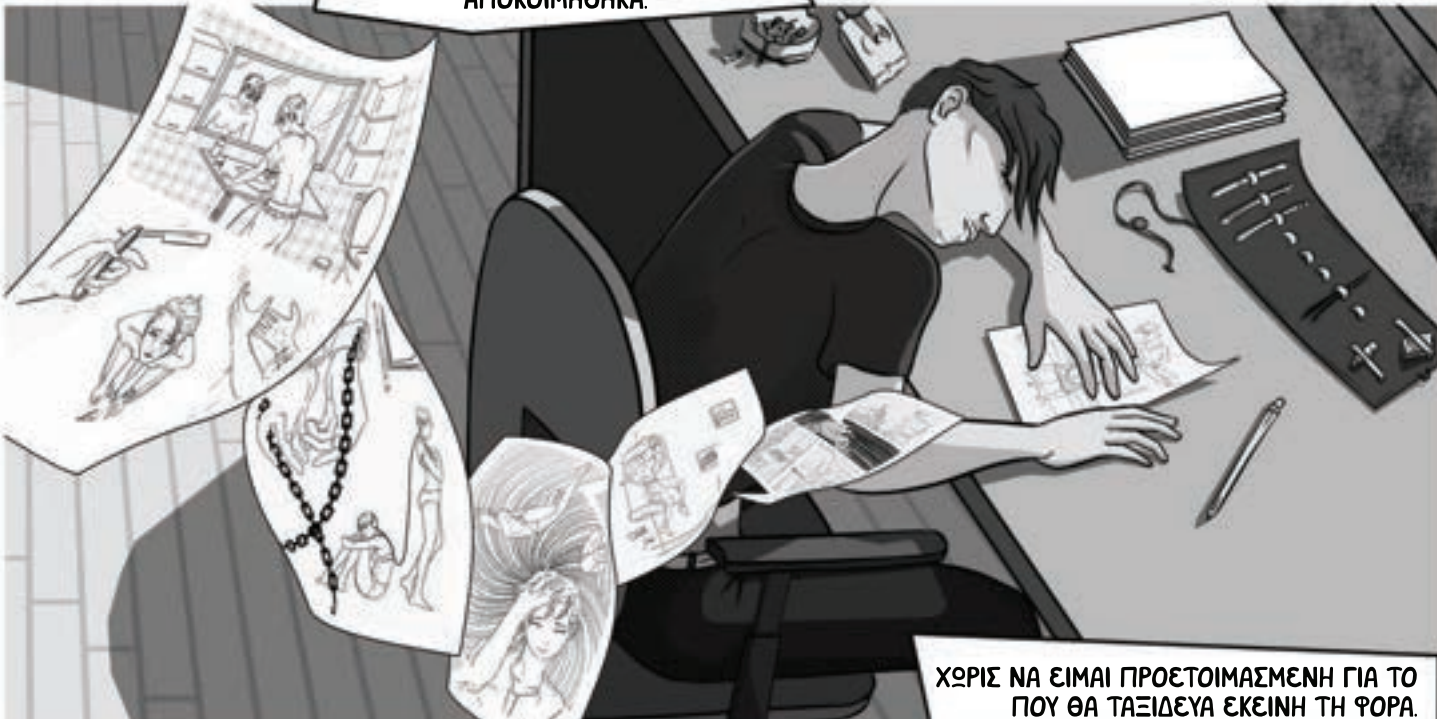

ΑΡΧΙΣΑ ΝΑ ΣΧΕΔΙΑΖΩ ΣΑ ΤΡΕΛΗ.
ΣΧΕΔΟΝ ΜΕ ΠΑΡΑΝΟΪΚΗ ΜΑΝΙΑ.

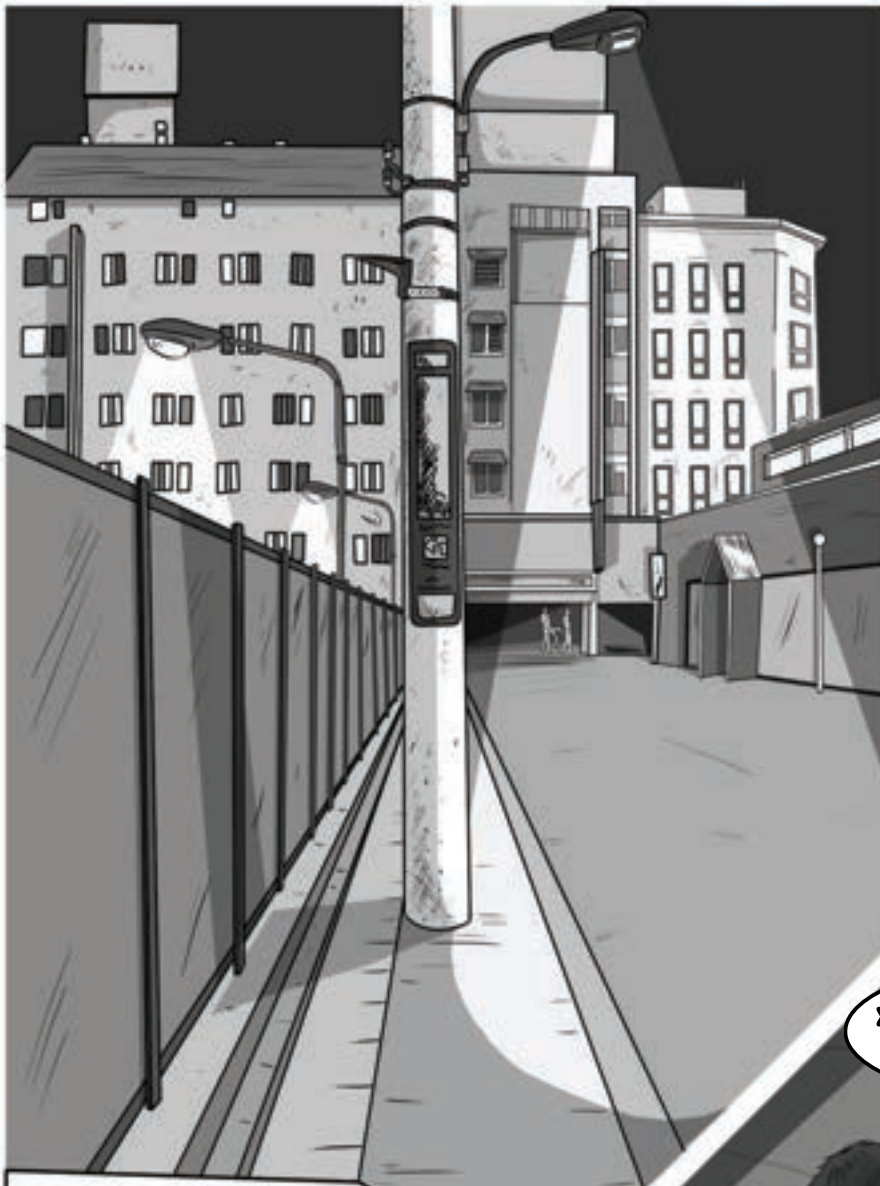

ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ Η ΛΥΣΗ.
ΘΑ ΤΗ ΒΡΩ! ΘΑ ΤΗ ΒΡΩ...

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΑΤΕΛΕΙΩΤΕΣ ΩΡΕΣ ΣΧΕΔΙΟΥ,
ΑΠΟΚΟΙΜΗΘΗΚΑ.

ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΜΕΝΗ ΓΙΑ ΤΟ
ΠΟΥ ΘΑ ΤΑΞΙΔΕΥΑ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΦΟΡΑ.

ΠΡΙΝ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΩ,
ΒΡΙΣΚΟΜΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ
ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ...

ΜΗ ΤΟΛΜΗΣΕΙΣ ΝΑ ΦΩΝΑΞΕΙΣ,
ΠΕΘΑΝΕΣ

ΧΜΜΜ...
ΣΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΝΑ ΜΥΣΟΚΛΑΙΣ;
ΚΛΑΨΕ ΚΙ ΑΛΛΟ,
ΓΟΥΣΤΑΡΟ!

ΚΑΤΣΕ ΚΑΤΩ

Α-ΑΣΕ ΜΕ...

ΗΜΟΥΝ ΕΤΟΙΜΗ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΩ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟΤΕ.
ΟΜΩΣ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΟ ΛΟΓΟ ΤΟ ΖΟΥΣΑ ΞΑΝΑ...

ΗΤΑΝ Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΜΑΘΩ
ΑΝ ΟΝΤΟΣ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΝΑ ΕΠΕΜΒΩ
ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΜΟΥ.

ΒΟΗΘΕΙΑ!
ΒΟΗΘΕΙΑΑΑΑ!!!

ΣΚΑΣΕ ΜΩΡΗ ΚΑΡΓΙΟΛΑ

ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΞΑΝΑΦΩΝΑΞΕΙΣ ΔΕ ΘΑ ΣΕ ΛΥΠΗΘΩ

ΣΕ ΧΤΥΠΗΣΕ Ο ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ;
ΓΙΑ ΝΑ ΔΩ...

ΤΙ;
ΝΟΜΙΖΕΣ ΠΩΣ ΘΑ ΣΕ ΑΦΗΣΩ; ΧΑ!
ΑΠΛΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΣΕ ΠΑΡΩ ΠΡΩΤΟΣ.

Σ-ΣΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ...

ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕ ΟΠΩΣ ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΗΝ ΗΞΕΡΑ...

ΗΘΕΛΑ ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ ΝΑ ΟΥΡΛΙΑΞΩ.
ΠΑΝΤΑ ΟΥΡΛΙΑΖΑ ΜΕΤΑ ΑΠΟ
ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΑΝΑΜΝΗΣΗ.

ΟΜΩΣ...

ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΙΜΑ ΠΟΥ ΕΣΤΑΖΕ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΤΥΓΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΜΥΤΗ
ΗΤΑΝ ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ. Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ.

ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΝΑ ΑΛΛΑΞΩ ΤΕΛΙΚΑ
ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΜΟΥ.

ΗΜΟΥΝ ΠΙΟ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΗ ΑΠΟ ΠΟΤΕ.

ΕΙΧΕ ΕΡΘΕΙ Η ΩΡΑ ΝΑ ΔΩΣΩ ΕΛΠΙΔΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΟΥ.

ΚΑΙ ΤΟΤΕ,
ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ
ΠΟΥ ΑΔΗΜΟΝΟΥΣΑ ΝΑ ΚΟΙΜΗΘΩ.
ΗΤΑΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΑ.

ΕΚΛΕΙΝΑ ΔΗΘΕΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΥΠΟΚΡΙΘΩ,
ΜΑ ΟΤΑΝ ΤΑ ΑΝΟΙΓΑ ΠΑΛΙ,
ΗΜΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΣΤΟ ΜΙΖΕΡΟ ΠΑΡΟΝ ΜΟΥ.

ΟΙ ΩΡΕΣ ΠΕΡΝΟΥΣΑΝ
ΒΑΣΑΝΙΣΤΙΚΑ ΑΡΓΑ.
ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΣΑ
ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΑΛΛΟ.
ΚΑΤΙ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΚΑΝΩ.

ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΚΑΤΙ
ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΩ ΝΑ ΚΟΙΜΗΘΩ.
ΕΧΩ ΑΥΓΙΝΙΕΣ.

ΣΑΣ ΠΡΟΤΕΙΝΩ ΑΥΤΑ ΤΑ ΧΑΠΙΑ.
ΜΕΤΑ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΚΑΙ
ΜΕΧΡΙ ΕΝΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ.

**SKIN
CARE
CREAM**

From a brand developed
by a dermatologist,
building skin-to-skin
Skin Health products
aligned to the
Labi's field of 10

**HERBAL
WATER**

Awaken your body
and your mind by sipping
on herbal infused waters
that rely only on natural
and organic ingredients
and purified spring water.

Try all five Herbal Water
flavors, now with an even
better taste and a new look

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΛΥ.

ΕΝΑ ΧΑΠΙ ΜΟΝΟ
ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΑΡΚΕΤΟ.

Ο ΥΠΝΟΣ ΗΡΘΕ ΓΡΗΓΟΡΑ ΚΑΙ ΗΤΑΝ
Ο ΠΙΟ ΒΑΘΥΣ ΠΟΥ ΕΙΧΑ ΚΑΝΕΙ...

ΗΜΟΥΝ ΕΚΕΙ.
ΑΝΤΙΚΡΥ ΣΤΟΝ ΜΑΚΡΥ ΔΙΑΔΡΟΜΟ.
ΟΛΗ ΜΟΥ Η ΖΩΗ
ΑΠΛΩΜΕΝΗ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΟΥ ΣΕ ΠΟΡΤΕΣ.

ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΣΩΣΤΗ;
ΠΟΣΟ ΠΙΣΩ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΠΑΩ;
ΠΟΤΕ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΟΛΑ;

ΗΞΕΡΑ ΗΔΗ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ.

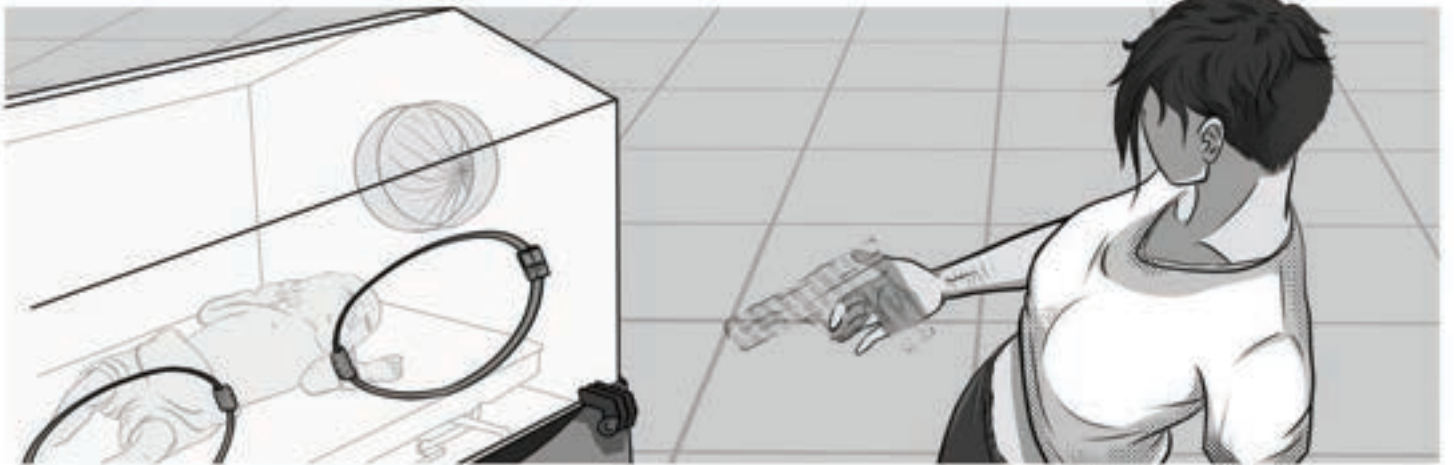
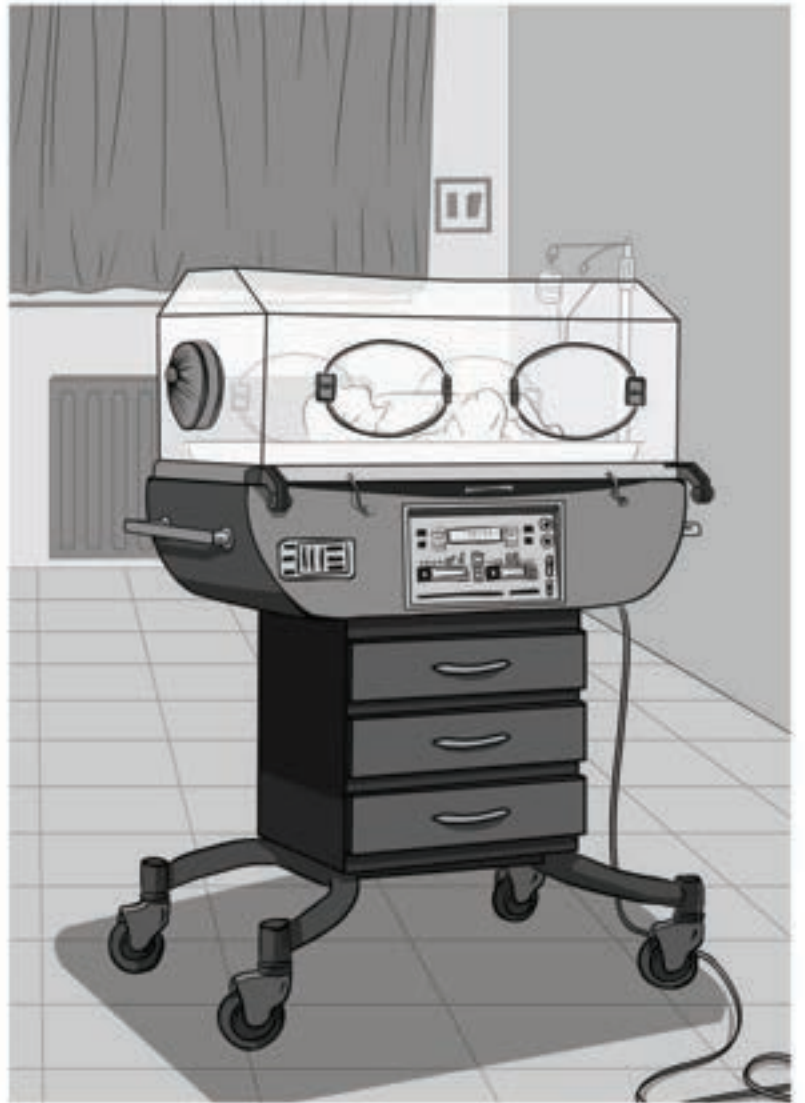
01-02

00-01

02-01

01-03

ΗΜΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΕ ΟΝΕΙΡΟ
ΚΑΙ ΣΤΑ ΟΝΕΙΡΑ
ΟΛΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΥΜΒΟΥΝ
ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΤΑ ΣΚΕΦΤΕΙΣ.

ΧΩΡΙΣ ΔΙΣΤΑΓΜΟ, ΣΗΜΑΔΕΨΑ ΚΑΤΕΥΘΕΙΑΝ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΜΟΥ.

ΗΜΟΥΝ ΕΤΟΙΜΗ ΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΩ ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΜΟΥ ΧΩΡΙΣ ΓΥΡΙΣΜΟ.

ΟΜΩΣ...

ΤΙ ΣΤΟ..;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΟΥ.. ΗΜΟΥΝ.. ΕΓΩ!
ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΑΛΛΑ.. ΣΙΓΟΥΡΑ ΕΓΩ!

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΤΙΓΜΗ, ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΜΑΣ ΠΕΤΑΞΕ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΥΟ ΕΞΩ.

ΜΑ... ΠΩΣ...;

ΗΡΘΑ ΝΑ ΣΕ ΣΤΑΜΑΤΗΣΩ
ΔΙΟΤΙ ΤΟ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑ ΚΙ ΕΓΩ, ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ...
ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΑΛΛΑΖΕΙ. Ο,ΤΙ ΚΑΙ ΑΝ ΚΑΝΟΥΜΕ,
ΜΟΝΟ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΠΟΡΕΙ.
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΜΑΣ.

ΠΟΝΑΩ... ΘΕΛΩ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ...

ΚΑΙ ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ.
ΣΤΟ ΥΠΟΣΧΟΜΑΙ.

ΣΤΟ ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΠΑΡΟΝ - ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΜΟΥ -
ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΣΚΟΤΕΙΝΑ. ΑΛΛΑ ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ ΜΟΥ - ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΟΥ -
ΟΛΑ ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΦΩΣ.

ΜΗ ΦΥΓΕΙΣ!

ΘΑ ΞΑΝΑΒΡΕΘΟΥΜΕ
ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΟΥ!
ΘΕΛΩ ΟΜΩΣ ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ ΠΩΣ
Ο ΛΟΓΟΣ ΠΟΥ ΤΑ ΖΗΣΑΜΕ ΟΛΑ ΑΥΤΑ,
ΗΤΑΝ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΕΣ.
ΕΓΩ ΕΓΙΝΑ. ΟΠΟΤΕ ΚΑΝΕ ΥΠΟΜΟΝΗ.
ΘΑ ΓΙΝΕΙΣ ΚΙ ΕΣΥ.
ΟΛΑ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ
ΟΠΩΣ ΟΝΕΙΡΕΥΟΣΟΥΝ.

ΣΕ ΠΙΣΤΕΥΩ. ΘΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ...

ΗΜΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ. ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ. ΙΣΧΥΡΗ.
ΜΕ ΕΛΟΥΖΕ ΤΟ ΦΟΣ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΜΟΥ ΜΕ ΕΤΡΕΜΕ.
ΟΣΟ ΚΑΙ ΑΝ ΠΑΛΕΥΕ ΝΑ ΜΕ ΓΡΑΨΕΙ,
ΤΟΥ ΕΙΧΑ ΓΛΙΤΩΣΕΙ.

Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΗΤΑΝ ΠΙΑ
ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΟΥ
ΓΙΑ ΝΑ ΤΗ ΖΗΣΩ.

ΙΑΠΩΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΗΜΑΤΑ

GRAPHIC NOVELS

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΑ ΚΟΜΙΚΣ

ΒΙΟΓΡΑΦ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΟΜΙΚΣ

ΑΡΧΑΙΑ Ι

**BEST SELLER
OF THE MONTH**

I.AM.NOT.

Written & Designed by

Carolina Levady

I.AM.NOT* is a graphic novel series of a rich man but with a great mental illness. Written in greek by the greek-born Eini Karachalla, published between 2012 and 2022.

Original Greek titles of the series are Η Εμμονή (2012), Το Λόθος (2015), and Το Τίμνω (2022), which in 2022 were collected together in a single volume entitled I.AM.NOT.

Individual stories were translated into English and published by Dark Horse Publishing under the titles Gods in Chaos, The Woman Trap, and Cold Equator.

In 2024, the trilogy was also published in English as a single volume. The I.AM.NOT Trilogy. The series is regarded as one of the most original science fiction comics which have revolutionised the conventions of comic art.

Ο φόβος είχε πια χαθεί.
Κάθε με τον καιρό φατισταί και ομορφύνει.
Όλα τα κομμάτια του παζλ
είχαν βρει τη θέση τους και εγώ τη δική μου.
Είχα βρεθεί σε αυτή τη ζωή.
Είχα προχωρήσει και είχα πετύχει.
Δεν ήμουν πια μόνη μου σε ένα δωμάτιο να ουρλιάζω.
Είχα φίλους.
Μέχρι και έρωτα συνάντηρα στο πέρασμα των χρόνων.
Δεν σχεδίαζα πια για ένα πτυχίο.
Είχα φτάσει στο επόμενο βήμα και ένωθα περήφανα με
τα κατορθώματά μου.
Δεν φοβόμουν πια να κοιμηθώ.
Είχα να δω όνειρα πολλά χρόνια και εσπλιμένα γαλήνια
κάθε βράδυ στο ομορφό σπίτι που με κόπο είχα
καταφέρει να αποκτήσω.
Και αυτά ήταν μόνο η αρχή.
Τόσες χαρούμενες αναμνήσεις και τόσες καινούργιες
εμπειρίες
με περίμεναν να τις κατακτήσω και είχα όλα τα εφόδια
της ζωής για να τις εκτιμήσω όλες.
Τέλος. Τέλος.

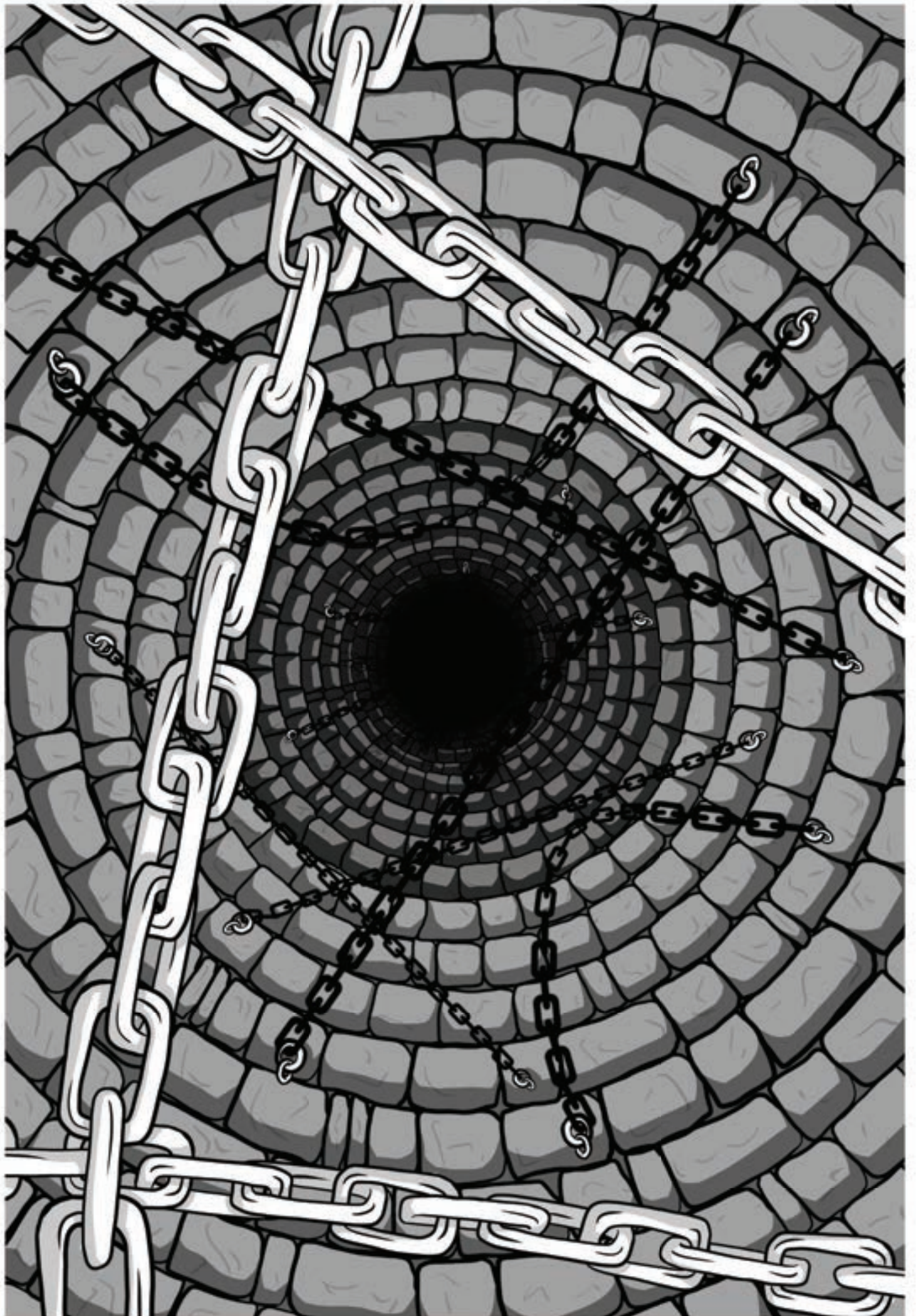

ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
"ΜΑΡΙΑΜ"

The demon on my chest reminds me that i'm a human
and there is one thing about humans that everyone knows it's true.
And that is that humans are not perfect.

This terrifying creature that i'm trying to hide from everyone else
is the sin and the mistakes of my life that i don't think is necessary to show other people.

But the butterfly on my neck is the beautiful kindness person that i want to be.
I strive to be and i want be and to show other people.

And nobody knows that i have a demon on my chest,
that my whole body is a demon and
maybe that's a terrifying object but to me it's like,
that's what's there but that's not what i wanna show.

Both of them are there,
the demon is there and the butterfly is there.
And there is a butterfly and a demon in everyone
but i chose to hide the demon and to show the butterfly.

Daniel Snoeks - Redemption from my skin - 2014

